

DES DE LA MARINA ALTA

L'institut d'estudis comarcals, en marxa

De fa uns anys ençà, les comarques han començat a organitzar-se culturalment. És el cas de la Marina Alta, la qual a través de l'Institut d'Estudis Comarcals, ha iniciat l'organització de congressos i la publicació de revistes. Aquestes iniciatives de destinació comarcal, però, tenen un interès molt més ampli, un abast nacional que per manca de vertebració no arribem a conèixer.

—*¿Com va nèixer l'Institut d'Estudis Comarcals de la Marina Alta?*

—Formalment, es va constituir fa cosa d'any i mig. Ara bé, això va ser la culminació d'un procés iniciat en 1982, al voltant del Primer Congrés d'Estudis de la Marina Alta. Aquell congrés pretenia aplegar els investigadors i estudiosos de la comarca i, de fet, va aconseguir una seixantena de comunicacions i el contacte entre gent que treballa i viu ací i que intenta que la cultura no siga una cosa exclusiva de les ciutats de València i Alacant, de les quals Dènia és equidistant.

—*¿I disposeu d'un bon suport institucional?*

—Això ja és a part. L'any 82, com que l'Institut encara no existia, el que vam fer va ser arrecererar-nos en institucions ja constituïdes, com ara la UNED —Universitat Nacional d'Educació a Distància—, la qual posava el nom i ens ajudava, però tota la infraestructura la posàvem nosaltres, i alguns ajuntaments. La major dificultat econòmica que patim és la publicació de les actes, la qual suposa un esforç grandíssim i els ajuntaments no n'estan prou sensibilitzats.

Nosaltres, el congressos —el del 82 i el del 84—, els vam muntar amb l'ajuda d'alguns consistoris i la Conselleria de Cultura, la Diputació, l'Institut d'Estudis Juan Gil-Albert... Però, per al muntatge de l'Institut, es-

Joan Ivars i Antoni Prats, tots dos membres de l'Institut d'Estudis Comarcals de la Marina Alta —un muntatge a destacar—, ens n'han comentat les activitats i els projectes.

Helena Cebrian

tem quasi sols. Algun ajuntament ens ha proporcionat unes quantes subscripcions a la revista *L'aiguadolç*, però això és poca cosa...

—*A banda d'aquestes realitzacions concretes, els congressos, l'Institut i la revista L'Aiguadolç, ¿quins projectes més heu previst?*

—Per a l'octubre pensem realitzar unes jornades sobre comarcalització a les quals vindran professors de geografia de les universitats de Barcelona i València, i algun càrrec de la Generalitat valenciana responsable de la comarcalització. A la Marina Alta, en concret, tenim el problema de delimitació comarcal en el sud, on no s'acaben de decidir si pertanyen a una o a altra comarca.

—*¿En altres comarques hi ha formacions de caràcter cultural semblants a la vostra?*

—Sí, a la Plana, al Maestrat.

—*¿I no hi manteniu cap contacte?*

—No del tot. Només amb un institut semblant al nostre que s'ha constituït a la Marina Baixa. Hem comentat més de quatre voltes de fer una mena de simposi intercomarcal d'instituts per tal de vincular esforços i pressionar les institucions.

—*Parleu de la revista L'Aiguadolç.*

—Sí, *L'Aiguadolç*, respon als interessos literaris dels membres de l'Institut, de fer una revista des de la Marina Alta que canalitzàs l'activitat que hi havia i donàs a conèixer alguns escriptors incipients de la zona. Però, després, vam pensar a fer una publicació d'un abast més ampli, amb una estructura monogràfica sobre els autors —no solament valencians— importants que no són estudiats encara. Com són els casos d'Enric Valor i Rodolf Sirera. Aleshores, el cinquanta per cent de la revista està dedicat a un dossier, fins ara sobre autors, però que també seran temes; i, l'altre cinquanta per cent, a un apartat de creació, on també ens agradaria comptar amb autors de fora del País Valencià.

—*¿Treballeu molta gent a la revista?*

—Som cinc persones: Vicent Balaguer, Lluís Fornés, Tomàs Llopis, Carles Mulet i Antoni Prats, que sóc jo. I treballem en equip. Tomàs Llopis va fer el primer dossier, el d'Enric Valor; jo he realitzat el segon, el de Rodolf Sirera; Carles Mulet ja té preparat el de Joan Francesc Mira, que eixirà a octubre; i Lluís Fornés està treballant en un dossier sobre dones escriptores. Després, potser traurem un número dedicat a la poesia realista del País Valencià.

—*¿Fins a on arriba la revista?*

—El primer número no va eixir del País Valencià, i no va arribar a totes les comarques. El segon, esperem que haurà arribat al Principat. □